

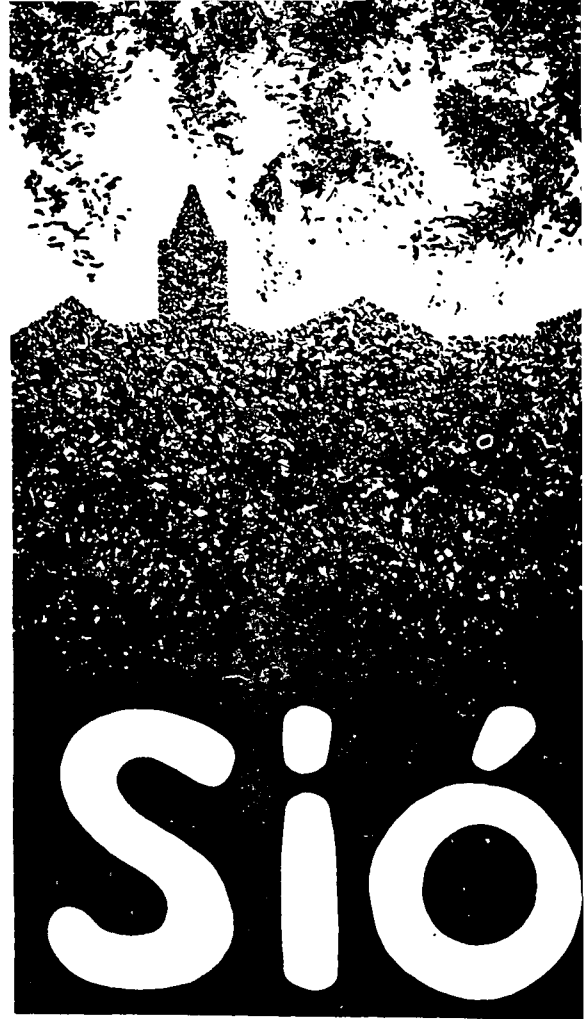
Mas Roiget

Hacia oriente se encuentra también el Mas Roiget. Está situado en un promontorio al que se asciende por una enpinada cuesta. Al pie de este montículo está la balsa que suministra agua para las necesidades de la masía disponiendo también de una buena cisterna para uso doméstico.

La casa encarada al este, juntamente con los cubiertos y corrales típicos de nuestras masías, forman un ángulo recto, estando la entrada casi al mismo rincón del ángulo. En la fachada principal se encuentra la clásica prensa de uvas, siendo la que está más completa de todas las que hemos visto. Un poco apartados de las edificaciones existen dos magníficos silos metálicos para guardar el grano que son un contrapunto de modernismo frente a la antigüedad de la masía, en cuyo portal y ventana están grabados los años 1847 y 1890.

La fuerza eléctrica suministrada por la C.^a brindan a esta masía la oportunidad de disponer de todas las comodidades del mundo actual.

Desde donde está situada se contempla un vasto paisaje, dominando por completo todos los terrenos que componen la propiedad del «Mas Roiget».

creus

Cates a Ca la Vila

Senyor director:

Acabem de rebre, junt amb el rebut corresponent al mes de juny de l'«Iguatorialia Médica de Agramunt», una circular en la que se'ns comunica que a partir del proper mes de juliol la cuota sofrirà un augment de 25 ptes. Imaginis la nostra sorpresa. Passar de 75 a 100 ptes. suposa una puja del 33 %. Augment que a la pràctica arriba al 100 % si contem que el nombre de metges ha disminuït, amb el retir del senyor Ramírez, de 3 a 2. Més clar, amb 75 ptes. es podia rebre assistència de tres metges i ara amb 100 sols de dos.

Quan el retir del senyor Ramírez s'escampà per la vila un gruix de comentaris i suposicions sobre la possible vinguda d'un altre metge que el substituís en la seva tasca.

Qui més qui menys sap de las llargues estones passades dins les sales d'espera dels metges de la Vila, com també es recorda que durant algun temps a Agramunt hi han estat establerts fins i tot quatre facultatius.

Senyor director, creiem que el públic es mereix alguna explicació. Explicació que ajudaria a resoldre una sèrie de malentesos i evitaria suspicàcies. Malentesos i suspicàcies gegudes a la manca d'informació.

Per què no ha vingut ningú a substituir al senyor Ramírez? Hi ha algun impediment? Què o qui s'hi oposa? etc., etc.

Atentament,

JOSEP BETRAN

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerà, 15 - Agramunt

Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.
Extranjero 115 ptas.
Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI
Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.
FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

"CRUZ DE CABALLERO DE LA ORDEN DE CISNEROS AL MERITO POLITICO

CONCEDIDA A NUESTRO ALCALDE

D. JOSE M.ª INGLÉS MORTÉS"

Repetidament hem dit que Agramunt actualment té l'Alcalde que és més idoni als moments actuals. Home lliurat a tothom i sense cap compromís amb ningú, exerceix el comandament de la nostra Vila amb un seny madur que dona mostres d'una pregona vocació política, no pas en el sentit vell, sinó en el sentit més modern, més actual, més efectiu. El nostre estimat batlle professa una política popular, abastament civica, amplament social. Sense cap mena de reserves, m'atreveria a dir que el nostre alcalde és un home de reconeguda entitat democràtica. Potser un caient reulat o potser un compromís radical o partidista privarà de veure-ho així a algú però és que l'autèntica política no és pas un compromís amb ningú, sinó que és un servei constant al poble. D'això n'ha donat mostres continuades i nombroses el nostre primer mandatari. I reconeguent-ho així a alts nivells, se li ha concedit, com a penyora, una ferma distinció: la Creu de Cavaller de l'Ordre de Cisneros. A nosaltres tots els agramuntins que estem amb el senyor Josep M.ª Inglés i Mortés, només ens resta sentir un goig autèntic i un increment en la nostra adhesió personal a ell i a tota la seva obra, igual com es palesa en les moltes felicitacions que reb amb aquest motiu.

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

NOTA DE LA INSPECCIÓN FARMACÉUTICA MUNICIPAL AGRAMUNT

Esta Inspección Farmacéutica Municipal, ante las altas temperaturas alcanzadas durante estos días y ante el tipo de alimentación propia del verano, encarece a todo el vecindario que se abstenga de beber aguas que no procedan de la red pública y que los alimentos que se comen crudos -frutas, hortalizas, etc.- se laven debidamente, aconsejando mantener estos alimentos en un baño de agua clorada a la proporción de dos gotas de lejía comercial por litro de agua, durante treinta minutos.

A últims de juny es cobraren a Ca la Vila els arbitris municipals i més de quatre veïns van haver de tornar a casa a buscar quartos. Darrerament els metges ens han comunicat —per escrit i molt atentament— que a partir del juliol es modificaran les tarifes de l'«Igualatorio Médico». En ambdós casos els augments han estat substancials, per dir-ho d'una manera fina, i afecten pràcticament a tota la població. No m'hi refereixo perquè els metges i l'Ajuntament tinguin l'exclusiva en les alteracions del pressupost familiar, sinó perquè han estat els «reajustes» més recents i espectaculars de cara als agramuntins.

El ciutadà normal i corrent, escopejat per tot arreu, ja no sap cap on girar-se. Amunt!, amunt!, amunt! El ciutadà normal i corrent ignora les causes profundes de les puges de preus, perquè, d'ordinari, ningú es pren la molèstia d'explicar-li les raons que les han motivades. Aquella dita de «pagar, callar i marxar» que es féu popular a la nostra Vila durant la guerra, s'ha convertit en norma habitual. I això és trist.

Davant les queixes del veïnat, temo que no faltaran persones —de les que estan ben situades— que retreuran les despeses supèrflues de diversions, viatges, etc.: «De què es queixen? Pel que volen en gasten prou!» Aquesta reacció no seria correcta. Apart que, ara com ara, encara som més colla els agramuntins que per les festes ens quedem a guardar el castell, i que dels altres no tots tiren d'apartament, faltaria aclarir quantes hores extraordinàries de treball i quants neguits i maldecaps han estat necessaris per anar-se a remullar a la Mediterrània. Em fa l'efecte que a molts no se'ls pot pas dir mal profit els faci.

Per altra banda, les carreteres plenes de gom a gom i l'exhibició de bona vida que es manifesta durant l'estiu, són solament aspectes parcials de la realitat econòmica del país. Un examen serà i desaprofessionat de la mateixa ens portaria a unes conclusions no tant optimistes.

Es molt lògic i perfectament lícit que hom procuri guanyar-se degudament la vida. La diferència està en que alguns tenen més dificultats que uns altres per aconseguir-ho. A mi, com a pagès que sóc, m'agradaria força que els productes del camp augmentessin periòdicament de preu en la mateixa proporció, posem per cas, que el salari mínim o l'estimació oficial del cost de la vida. Però tant l'agricultura com d'altres sectors deprimits reben un tracte diferent.

I posat a somniar truites, també em faria molta il·lusió que l'equip instal·lat a Ca la Vila filés una mica més prim a l'hora d'augmentar els impostos. Però em penso que demano massa.

ISET

VACANCES

Aquest any ha esclatat la dedicació de molta gent a fer vacances. El gremi dels teixits i perruquers, prèvia reunió, han acordat —encara que no unànimament, llàstima— fer vacances, i ja ha començat el torn. D'altres gremis, com els queviures, fan vacances d'una manera més o menys improvisada. I algú del ram del peix les fa per compte propi.

CAMPAMENT

El nombre jovent s'ha incorporat a una colla de campaments per tal de viure en contacte directe amb la naturalesa. (Les gallines, els porcs i els cereals entre els que vivim tot l'any ja no són naturalesa, sinó indústria.) Hi ha qui ha anat al campament de la O.J.E.; d'altres, al de Sant Joan de l'Herm, que funciona a càrrec del Bisbat; alguns a Tirvia, que organitza l'Orfeó Lleidatà; i alguns se n'han anat a Salgà amb l'enyorat mossèn Roc.

VERBENES

Les verbenes de Sant Joan i de Sant Pere han estat molt animades, sobre tot pel que fa referència als tradicionals focs, que enguany han abundat força.

CANVI DE COMANDAMENT

Al barri de la Donzell hi ha hagut canvi de Batlle: ha sortit en Marià Rovira i entra Ramon Paris Solé. En Rovira era «Inspector de la Guardia de Franco del Partido Judicial de Balaguer y Consejero Provincial del Movimiento» càrrecs des dels quals deixa un record imborrable de la seva acció gestora i de comandament.

SANT CRISTOFOL

La diada del patró dels xòfers ha passat bona cosa grisa. Informes arribats a aquesta redacció afirmen que només hi havien tres camions i una vintena de cotxes. Molts xòfers optaren per anar-se'n a passar el dia fora.

TENIS

Com ja saben els nostres lectors, una colla de joves estan decidits a construir una pista de tennis. I algú afegeix que també de botador. El tennis, com tothom sap, és importat. Els botadors són de fonda i llarga tradició local. Antigament, tots els pobles de la ribera del Sió en tenia un. El d'Agramunt era a la plaça.

PESTA

Els porcs de les nostres granjes han estat una vegada més víctimes de la pesta porcina africana que ha obligat a sacrificar centenars i centenars de bacons, especialment a Mafet i a Preixens.

PINSOS

Notícies arribades a la nostre redacció ens informen que els pinsos per a pollastres han estat racionats en el sentit que no tothom pot comprar les quantitats que voldria, sinó que hom ha de sotmetre a unes quantitats fixades pels sumministradors. El problema deriva del sumministre anòmal de la farina de peix i de la soja.

DIARREES

Aquest estiu s'han accentuat els cassos de diarrees estivals. Ens consta que les aigües de sumministre públic són degudament clorades. Però com que a resultes d'aquesta desinfecció l'aigua agafa gust a llegiu, hi ha que se'n va a buscar aigua al canal pel que, com informava l'altre dia un diari de Barcelona, baixen porcs empestats, i els que van a parar els desaigües de les granjes que desemboquen al Segre.

DEFUNCIONS

El dia 1 de juliol morí a la nostra Vila el que fou mestre de música en Ramon Ribera, més conegut pel Ramonet de cal Seixantacinc, de tant ampla acció artística entre nosaltres i autor d'una colla d'obres, sobre tot cançons. Acompanyem al sentiment a la família tota. I el dia 29 de juny ens deixà el que fou durant molts anys sereno de la nostra Vila, en Pau Castellà Tardàguila, després d'una llarga i penosa malaltia. Acompanyem a la seva família en el seu condol.

PREMI

La noieta M.ª Alba Ribalta Fonoll, alumna de la Acadèmia, ha guanyat el segon premi en el concurs provincial de Redacció. El tema era: «Tu pueblo o ciudad y su paisaje.» La felicitem.

CLAUSURA DE CURS

El dia 27 de juny es celebrà la clausura del curs de maquinària agrícola que el P.P.O. (Promoció professional obrera) ha desenrotllat a la nostra Vila per espai de tres mesos, amb la participació de catorze joves agricultors. L'acte tingué lloc als locals de la Germandat Sindical de Pagesos, amb la presència de les primeres autoritats locals i dirigents del P.P.O. Hi hagueren discursos i congratulacions i al final un «vino español» a cal Crich.

SIO

SEMPRE LA LLENGUA

Per ZENIT

L'altre dia, en una reunió que hi va haver en el Foment Parroquial al voltant del Bisbe Joan, vaig ser testimoni d'un fet que em submergí en confusió. Com oportunament es digué des d'aquestes pàgines de «SIO», a aquesta reunió hi assistiren molts immigrants: gent de parla castellana. Darrera meu n'hi havia una colla que ocupaven tot un banc. En aparèixer el Bisbe Joan es féu un comentari que jo m'atreuria a qualificar de vital. Un d'aquests agramuntins-castellans comentà amb un veí: «Si ahora ese señor —es referia al bisbe— nos habla en catalán no entenderemos nada.» I el Bisbe Joan parlà en català. Un català culte, un català propi de persona intel·ligent que viu una cota social exigent en tots els aspectes humans. Per tant, el Bisbe Joan parlava un català molt distanciat del català col·loquial, del català que correntment es parla pels carrers de la nostra vila, i no tant perquè els nostres carrers no siguin exponent de certa cultura, sinó segurament per la deixadesa amb que es parla la nostra llengua. I no a la nostra vila, sinó arreu de Catalunya, començant per Barcelona —cap i casal—, on el català es sotmés continuament a presions i deformacions penosíssimes. (Recordem: aiga, ruidu, mambrillu, techu, puestu, macu, ceniceru, grieta, tabic...) Bé, el Bisbe Joan parlà un català, com he dit, culte, encara que no erudit; un català diferent, distant fins i tot en la fonètica. Davant d'aquesta manera d'expressar-se, els agramuntins-castellans només entengueren algunes paraules, però no van entrar, ni de molt, dins els conceptes lúcids i rics del Bisbe Joan.

Fins aquí el fet. Ara, les interrogacions semblen inevitables: ¿constitueix la llengua un problema de comunicació? ¿Fins a quin punt el poble català és tot ell llengua catalano-parlant i, per tant, constitueix una unitat lingüís-

tica? ¿Els pobles han de ser lingüísticament rígits?

Ara no es pretén de donar una resposta a cada una d'aquestes preguntes que demanen molt de temps i molt d'espai. Però potser cal deixar clar que una llengua constitueix problema quan aquesta no es pot desenvolupar normalment; quan la manca de normalitat crea una distància entre la llengua popular i la llengua culta; quan no hi ha escola, quan no hi ha ensenyaments que vetllin per la difusió, la puresa i la integritat de la llengua materna sistemàticament apresada no al carrer —i també al carrer— sinó damunt d'una gramàtica, damunt dels llibres, damunt dels diaris, davant la ràdio i la tele... Si els agramuntins-castellans, amb el temps que fa que resideixen entre nosaltres, haguessin hagut d'enfrontar-se a una normalitat de desenvolupament lingüístic català, ara tindrien al seu abast una disciplina docent i social que els hauria menat pel camí de parlar correctament una llengua que si bé seria d'adopció, constituiria un medi i un mitjà d'enriquiment que els permetria d'integrar-se plenament a una societat que en definitiva ha de ser la seva. Aquesta plenitud, per raó d'aquesta manca de normalitat lingüística, no és possible i els inconvenients són molts i imprevisibles. Un d'ells ha estat, per exemple, la darrera visita pastoral. I no entendre el Pastor, és greu.

Per tant, sembla que tot ens aconsella de treballar pel camí que ens hagi de portar a una normalitat lingüística, a un desenvolupament natural de la nostra parla per tal d'aconseguir una comunitat coherent, una comunitat amb possibilitat de comunicar-se amb plenitud.

La Paraula del Bisbe Joan era una paraula portadora de Veritat. I la Veritat sempre exigeix una comunicació plena, autèntica, que no es pot malmetre amb suposats «valors» aliens a l'esperit de la Veritat.

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas
Discoteca

Teléfonos 390202 y 390802
Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

GRANET DE PEBRE

Per Josep Farreny

L'HOME...

A Georges Thill (1)

De què parlen?
Perquè criden?
Fins es peguen?
Que serà?

Sembla greu.
Molt important.
Tanta gent.

Es una vaga?
No, que dieu ara.
Qüestió de política?
Ni somniar-ho

Sigueu optimista.
No tingueu por.
ES QUESTIÓ DE FUTBOL

Menys mal.
Podem respirar en pau.
Podem dormir tranquils.
L'home està quiet

Juny del 1973

(1) *Físic, periodista, teòleg* Autor d'una tesi teològica «La festa científica» en la qual fa un elogi del pensar, diu que és un gust pensar, que no devem tenir por al pensar, que no és cap carga el pensar, sinó tot el contrari. O sia, es carrega totalment el mite de «l'esbarjo és necessari», i lamenta que la humanitat consideri els quefers intel·lectuals d'interès sols per unes minories iniciades.

Ajuden molt les seves idees per a clarificar, sanejar, netejar la ment. Diu que caldria fomentar el cultiu de les facultats intel·lecto-espirituals de l'home; que aquest és el camí mitjançant el qual trobaria la seva realització, la seva relativa felicitat. Felicitat que per altra part mai podrà trobar en l'evasió dels pasatemps, els divertiments tant en ús ara, tant fomentats; siguin del caire que siguin.

MAQUINARIA AGRICOLA
JOSE MARTORELL

Si i Joventut

«Si» costa molt poc de dir, és molt senzill. Però és molt difícil de que aquest sí sigui digem-ne un xic conscient.

Tant sols una paraula, quasi res i ens compromet a tantes i tan grans coses que per més que ho mesurem no li podem donar la mida justa.

Et pregunten: ¿Vols fer això? I la resposta en la majoria de casos es un sí. Aquest sí et compromet a una sèrie de coses en part mesurades en part no. Per tant és ja inconscient, cal dir per no faltar a la raó que aquesta inconsciència no és voluntària, doncs el ser humà està dotat d'un afany d'aventura, d'aprendre tot allò que fins el moment present els seus ulls no han vist i les seves orelles no han sentit.

Podríem citar a molts aventurers, gent amb un afany dins seu que els ha guiat arreu del món. L'història n'està plena, gràcies a ella coneixem nous móns, nova mida, meravelles que l'home no s'hagués atrevit mai a sospitar.

Per altre cantó el seu esperit creatiu el fa bellugar-se, no el deixa deturar-se, d'un lloc a l'altre per poder ampliar els seus coneixements sobre la matèria escollida. També l'història ens en pot explicar molt que mercès i degut al afany de cultura i sabiduria és computadora de tots els temps.

Tanmateix podem dir que sí i agrair inclús tantes coses que ens han ensenyat i ens estan ensenyant.

En aquest punt em paro i voldria dir i remarcar que la nostra joventut també està plena d'aventures, d'art, possiblement els mitjans no siguin els més adequats, però treballa on pot i com pot.

Certament que manca també en alguns casos la responsabilitat que tal vegada el farien ser més home, més persona i d'aquesta manera ajudaria al seu proïsme també a ser-ho.

Si costa molt poc de dir, però ens compromet a tantes coses. No ens hem aturat mai a pensar en les vegades que diem aquesta paraula per diferents motius durant el dia.

Possiblement que algunes persones no estiguin molt d'acord amb mí, però sí que tindran d'estar d'acord amb que la nostra joventut a l'igual que la de tots els temps està plena d'afany, d'aventura i que gràcies a això el món i la vida continuen.

Pot canviar la manera d'obrar, de pensar però en el fons és igual.

El primer sí el donem a la vida quan obrim per primera vegada els ulls al món després és un sí continuat a un cúmul de coses que poden portar beneficis i desenganys.

Crec sincerament que a la paraula sí no li donen la importància que té doncs aquesta cosa tant curta ens dona moltes i grans satisfaccions.

JAUMINA DIAZ

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapatería, 1
AGRAMUNT

**GESTORIA
FEIXA**

LA NOSTRA GENT

En Fernando Ros i Pijoan

—Data de naixement?

8 de novembre de 1908

—Lloc de naixença?

A Agramunt, a la casa coneguda per Cal Maset, a la plaça del Mercadal. D'aquí que se'm conegués, durant molts anys de la meua vida, per Lo Fernando'l Maset.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

Encara que algunes vegades he estat vivint fora, es pot dir que pràcticament sempre he residit aquí, a Agramunt.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

- primaris
- secundaris
- superiors.

Els primaris, cursats als «Hermanos», a l'ombra del que crec que ha estat un dels més grans benefactors per a la nostra Vila: l'Hermano Marcelo, que aleshores dirigia el centre les «Escoles Cristianes». Alternava l'ensenyament dels estudis primaris amb la dedicació a la música, fent solfeig i trombó amb el mestre Josep Ribera, més conegut per Lo Pep Ribera, i estudiant violí amb el mestre Ramon Mora, instrumentista de gran classe, de forta personalitat artística.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

En sortir de l'edat escolar vaig aprendre l'ofici de carrocer, o constructor de carruatges, al costat del pare, que tenia un petit taller. Ho alternava fent de músic, que és com vaig començar a guanyar algun quartet. Després el pare em col·loca a un taller de carroceries, a Lleida, per tal d'ampliar coneixements.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

Són tres els aspectes que m'han ajudat a situar-me en la vida: el primer és el derivat de l'escola i de l'ambient familiar, circumstàncies que em menaren a ser un tafaner pel món de la cultura en general; el segon és conseqüèn-

cia del meu ofici, de tanta tradició a la nostra vila: els carros; el coneixement de la professió i de la matèria prima en ella emprada, m'obrien les portes de la indústria del remolc. El tercer aspecte és la música que per a mi ha estat el camí on he pogut donar lliure sortida al meu esperit, trobant el consol de l'art en aquesta mena de brúixola on he acudit a les verdes i a les madures...

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

Les meves aficions fóren diverses en el meu temps jove: fútbol, natació, caça i billar. Per damunt d'elles i sempre, fins ara, la música.

—En practiqueu alguna?

La música que constitueix el meu refugi agradós, al costat de la lectura. Sovint acarono els instruments que conservo; alguns d'ells són els mateixos que quan rodava per aquets mons de Déu amb les orquestes.

—Per quins països heu viatjat?

He viatjat per Andorra en diferents ocasions, sud de França i moltes terres d'Espanya.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

Des dels temps heroics d'en «Gaziel» que estic subscript a «La Vanguardia». A més llegeixo «El Correo Catalán» i el «Tele-Exprés». De revistes tinc a l'abast i llegeixo «Mundo», «Actualidad Económica» i «Después», Revista Lasianiana. Els meus llibres preferits són la Bíblia, Història de l'art, Història de la música, Història de Catalunya, els clàssics espanyols, economia moderna com «Sanuelson».

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

En l'aspecte esportiu crec que la nostra va ser la generació que féu possible el naixement del fútbol a la nostra vila, formant part d'un equip infantil titular. Per la meva afició a la caça, junt amb uns companys vam adquerir una màquina de llançar plats, podent organitzar alguns concursos de Tir al Plat en temps de veda. Dins la música, a l'edat escolar, gràcies a la meua veu prima, cantava a la capella del col·legi a l'Església Parroquial, fins que vaig canviar la veu per acció de l'edat. Per allà l'any 1924, el mestre Ramon Mora em col·locà de violinista a «L'Armònica Agramuntina», que dirigia el mestre Ramon Ribera, recentment desaparegut. I pels vols del 1926-27 vaig formar part de «L'Orquestra Montagrins». També vaig fer la meua prova d'autor musical escrivint, entre d'altres coses la sardana «El xiprés de Gorga» que per a mi serva uns dels records més bells dels costums de la nostra comarca.

Abans de la guerra he intervingut, bàsicament, en activitats de tipus cívic. Vaig ser un dels promotors del «Foment pro-mercats» junt amb en Morà o Pastelero, germans Pera i d'altres. Després de la guerra també he intervingut en distintes activitats de tipus cultural que fa una vintena d'anys aglutinava el «F.A.C.» (Foment d'Activitats Culturals). Va ser als volts del 1955 que vaig entrar a l'Ajuntament, essent-ne alcalde el senyor Ramírez, i hi vaig tornar l'any 1968, quan era batlle el senyor Manolo Mazon. Vaig ser tinent-d'alcalde. A aquesta activitat, més que una idea o preocupació política, m'hi portà el desig de treballar per Agramunt que entre tots havíem de realçar en tots sentits.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

El podem contemplar des de diferents angles. En l'esportiu, la cosa sembla acabada, segurament degut a que amb la T.V. i amb la facilitat dels trasllats —ara tothom té un auto o moto— es tornen difícils les reunions esportives rurals. Des del punt de vista econòmic, per a mí Agramunt té un present bò i un futur millor encara. Però aquesta realitat descansa sobre una necessitat ineludible: les comunicacions. No hi ha progrés sense comunicacions. Si Agramunt tingués bones comunicacions progressaria molt més encara, ja que el material humà es bò de cara a la indústria. Amb tot, però, cal dir que Agramunt té el punt d'arrancada necessari per una millor i més àmplia industrialització: l'ensenyament. Amb l'Institut a l'abast es té resolt el que podria ser un problema de no existir: l'ensenyament. Cal, però, tenir present que a Agramunt l'ensenyament privat té una forta arrel i prestigi derivat d'aquells temps, i a la continuïtat dels bons mestres.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

Arreglar les comunicacions, fer-ne de noves. La meua experiència d'industrial m'ho ha ensenyat sense cap mena de dubtes: les comunicacions és la base de l'acció: l'acció fabril i de l'acció del transport. Des d'un punt de vista local, m'esmerçaria en ordenar la Puja del Castell que es podria convertir en una zona residencial molt bonica, i en zona de parking. També caldria continuar la pavimentació de carrers, com es venia fent fins fa poc; l'ordenació de places, i l'enllosament de les voreres, sobre tot el tros del Camp de Fútbol fins dins de la Vila. D'una manera especial caldria atendre l'urbanització de l'entrada a la Vila per la carretera de Balaguer; l'encreuament conegut amb el nom del Control s'hauria de sotmetre a una ordenació urgent. Amb tot, cal reconèixer el molt que porta fet l'actual alcalde, que és, sens dubte, un dels millors que ha tingut Agramunt.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

El futur d'Agramunt el veig floreixent. Però cal tenir present que avui no és l'aigua el que necessitem, sinó comunicacions per tal de facilitar la industrialització. La base del pervindre és la indústria. D'això Agramunt en té una forta tradició: carros, teixits, xocolata, torrons...

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

La meua constitució és optimista. Tot ho veig pel cantó bò i bonic, però sense ser un il·lús. He estat un home de lluita dura per la vida, però mai no he deixat de somniar. He tingut una fe forta en mi mateix, però també en els altres que feien colla amb mi, ja fossin músics, industrials o familiars. Ara està de moda de parlar del jovent. Del jovent jo crec el de sempre: que sempre ha estat igual, modificant-se només el matis del moment. Però el jovent, després de cridar —nosaltres ho feiem amb el jazz— acaba intagrant-se. Es llei de vida: a mesura que hom madura es torna conservador.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

Voldria citar tres agramuntins, de nissaga o no, que al meu veure constitueixen un triangle social importantíssim: un és en Marià Jolonch, home de forta intuïció industrial i de grans realitzacions; l'altre és Lo Pep del Marianet, senyor Josep Brufau Murallat, que per a tots els minyons de la meua edat era una mena d'alcalde perpetuu de la vila, basquejant-se de si anavem a estudi, de si feiem esports, etc; i el tercer és l'Hermano Marcello que sentà la base de l'ensenyament a Agramunt, parlo de l'any 1917.

ELS NECESSARIS «YOGOURHTS» DE PERE QUART

Si mai no sabíem com emprar uns moments de tranquil·la ociositat sense perdre el temps, o desitgessim aprofitar una migdiada, o, a l'hivern, mentre la pluja esllavissa els vidres, trobèssim una estona per dedicar a la lectura, jo aconsellaria d'obrir **Vacances pagades** (1) de Pere Quart, i, lentament, com qui degusta l'àpat més exquisit, llegir-ne alguns poemes.

Pere Quart, per l'època en que vegé la llum, forma part «com un dels membres joves de la generació dels grans poetes formada per Riba, Clementina Arderiu, Sagarra, Salvat-Papasseit, Foix, Manent, Garcés (...) però, a causa de la seva tardana aparició com a poeta —el seu primer llibre és de 1934—, cal situar-lo al costat de Rosselló-Porcel, Espriu, Teixidor, Vinyoli» (2).

A grans gambades, podríem considerar Joan Oliver com el retratista més afiliat del nostre país des de l'època de la Dictadura fins als nostres dies. Efectivament, quan ens cau a les mans un llibre d'en Pere Quart, la primera impressió que es reb és la d'un conjunt de paraules tenses que pugnen per mantenir-se unides però que al mateix temps se'ns escapen, com si, en llegir-les, la ràbia del poeta ens contaminés, o, millor dit, se'ns endugués cap una irada protesta.

«La poesia —diu ell mateix— és, per damunt de tot, un art d'intel·ligència que es nodreix de paraules intel·ligibles, l'ordenament de les quals presideix la raó poètica» (3). No ens contradiem. En realitat l'estructura dels seus poemes es aparentment senzilla. Dic **aparentment** per diferenciar entre la senzillesa i la pobresa, ara bé, si l'estructura gràfica de **Vacances pagades** —concretament— és senzilla, no ho és tant el fons de cada poema que, emanat de la més elemental necessitat de comunicació i protesta, ens re-trata fidelíssimament amb una ironia amb gust de taronja i albargínia, la realitat palpable de cada dia, la qual, moltes vegades és per nosaltres una rutinària diversió i una enganyosa normalitat.

Cal llegir **Vacances pagades** a poc a poc i verge de triomfalismes, ja que d'altra manera el llibre ens caurà de las mans, no pel seu context sinó per la nostra ceguesa. Es, en definitiva, un «yogourht» que cal pair tranquil·lament.

JORDI GUASCH

1. Llibres de l'Ossa Menor. Ed PROA. Barcelona, 1972.
2. Sergi Beser, al pròleg.
3. Idem.

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y de plástico

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los afiliados a varias Compañías

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 22

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2.085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreteria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Colegio de E.G.B. «Nuestra Señora del Socós»

Fusión para E.G.B. de los Colegios de la INMACULADA CONCEPCION y ACADEMIA AGRICOLA MERCANTIL

Centro autorizado por el Minitro de Educación y Ciencia.

CURSO 1973-1974:

Cursos 1.º al 7.º inclusive

Apertura de Curso: 3 de Septiembre de 1973

Horario aproximado: 7 horas

Idiomas en la 2.ª Etapa: Francés e Inglés

Matemáticas en régimen intensivo.

NOTA: De conformidad con lo establecido en el Decreto de 11 de Mayo (B.O.E de 11 de Junio de 1973), todos los Centros Privados que impartieron 6.º Curso en el Curso 1972-73, quedan autorizados para impartir el 7.º en las mismas condiciones

ACADEMIA AGRICOLA MERCANTIL

Centro autorizado por el Ministerio de Educación y Ciencia para Enseñanza Primaria, Comercio Práctico y Bachillerato Elemental y Superior (Enseñanza Libre).

Unico Centro en Agramunt dedicado a Bachillerato Superior (Ciencias y Letras) en los últimos 20 años, por Profesorado con estudios de Matemáticas especiales, Bachillerato Universitario por la Universidad de Barcelona y Bachilleres Superiores.

PROGRAMA para el CURSO 1.973 - 1.974

Enseñanza Primaria: (Curso 8.º) Apertura: 3 de Septiembre

Comercio Práctico (con Taquigrafía y Mecanografía al tacto): Apertura Curso: 2 de Octubre

Cursos Especiales de Idioma francés, por Profesor Diplomado en LA ALIANZA FRANCESA

Cursos especiales de Taquigrafía, por Profesor Diplomado en ACADEMIA COTS

Bachillerato Elemental y Superior (Enseñanza Libre)
Apertura de Curso: 2 de Octubre.

Copia del Decreto de 19 de Mayo (Boletín Oficial del Estado de 11 de Junio del presente año) sobre la ordenación del Curso 1.973-1.974 en el Bachillerato:

BACHILLERATO Art.º 5.º. **Uno.** En el año 1.973-1.974 se podrá cursar por enseñanza oficial, colegiada o LIBRE los cursos siguientes: 4.º de Bachillerato Elemental, 5.º y 6.º del Bachillerato Superior (plan 1.957).

Dos. Por enseñanza LIBRE se podrán cursar también el 2.º y 3.º Cursos de Bachillerato Elemental. En la convocatoria de Septiembre de 1.974 se extinguirá el 2.º Curso.

FINAL. Es interesante saber que en Centros Oficiales se pueden matricular los alumnos sólo con dos asignaturas pendientes del Curso anterior, asignaturas que tendrán que estudiarse en régimen libre.

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE JULIO

NACIMIENTOS:

M.ª Rosa Baltral Barrera día 7
M.ª Carmen Badia Teruel día 16
Vicente Carbó Boix día 26

MATRIMONIOS:

Vicente Pont Zambrano con
Josefina Joval Torredelot día 8
Francisco Fernandez Salas con
Mª Remedios Brils Miras día 25

DEFUNCIONES:

Ramón Ribera Solanes 76 años día 1

• • •

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE JULIO

Día 7	0'4	litros m.²
Día 13	8'5	» »
Día 18	13'8	» »
Día 28	5'7	» »
Día 30	6	» »
Total	34'4	litros m.²

El Observador: Diosdado Pont

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Para buen servicio

Funeraria
(Casa Romá)

Rapidez...

Economía...

Merced, 19

Teléf. 390309

AGRAMUNT

ELS «PEATONS»

El pas del temps, les noves formes de vida, els avanços de la tècnica fan que sorgeixin noves necessitats, que en desapareixin altres, que coses que temps endarrera eran considerades un luxe siguin avui una imperiosa necessitat. Aquests canvis no s'han produït, o no es produeixen, de la nit al dia, sinó que ho fan molt lentament. Alguns tant lentament que quasi no ens en adonem.

No fa encara molts anys, anar a peu era la cosa més natural i senzilla del món. Anar d'un lloc a l'altre de la nostra Vila no suposava per a ningú cap problema. Els que ara anomenem «peatons» eren els amos i senyors dels carrers. Els carrers també tenien altres finalitats que les estrictament desplaçants. La quitxalla els feia servir per als seus jocs. Les dones per a fer les seves tertúlies les tardes d'estiu, els cafés hi posaven taules; s'hi ballaven sardanes o s'hi feien barris, etc., etc.

A poc a poc, però, els carrers es veieren cada vegada més plens de cotxes. Cotxes que els monopolitzaren per al seu ús.

A la gent això no els preocupà massa. Els quedaven les voravies, petites franges laterals de carrer situades a un pam d'alçada de la central. Es de suposar que aquest desnivell es féu per assegurar que la màquina no envaïria el lloc reservat a l'indèfens vianant.

Passaren els anys i els pobles, viles i ciutats veieren, amb temor primer i pànic després, com els cotxes es multiplicaven i ho envaïen tot. L'espai reservat per a ells aviat fou insuficient. Sabent-se els forts no

dubtaren ni un moment en saltar, com a terribles invasors, la minça alçada que els separava del territori reservat als vianants. Aquests, indefensos davant l'allau que els hi venia a sobre, no oferiren cap mena de resistència i deixaren que la seva pàtria, la voravia, quedés en mans de l'invasor. Ara els veureu passar tot encogits i amb un mirar d'impotència pel costat de les màquines enemigues que, estacionades capriciosament, els barren el pas. Els veureu, obligats per les circumstàncies, saltar el pam d'alçada que abans els protegia, i, mirant astoradament a dreta i esquerra, com assegurant-se que no els veu el tirà opressor, endinçar-se en territori enemic els metres justos per salvar l'obstacle que els hi barrava el pas.

Els caiguts en aquesta operació han estat molts. N'ha caigut, en cauen i, si no s'hi posa remei, en cauran cada vegada més. Els vianants han de veure alliberat l'espai que per al seu propi ús té reservat. L'opressió és cada vegada més forta. Voler passar per segons quines voravies s'ha convertit, per estupidesa de molts cotxes, en un acte suïcida. Hem vist camions, segadores i tractors ocupar tota la voravia. Hem vist un trist «600» posat de tal manera que impedeix circular per una de les voravies més amples de la Vila. Hem vist... En fi, seria massa llarg d'exposar i creiem que amb aquests exemples n'hi ha més que suficient.

S'imposa una solució. Una solució, eficaç, expeditiva, justa. No esperem a que hi hagi una desgràcia irreparable en la nostra Vila. La solució s'ha de posar abans, no després.

J. BERTRAN I PUIGPINOS

VIAJES MARSANS - BARCELONA

Titulo 1 del Grupo A

DESDE 1910 AL SERVICIO DEL TURISMO

BILLETES DE FERROCARRIL, AEREOS Y MARITIMOS PARA TODO EL MUNDO.
VIAJES INDIVIDUALES COMBINADOS CON HOTEL, TRANSPORTE Y EXCURSIONES.
ESPECIALIDAD EN VIAJES DE NOVIOS PARA TODOS LOS PRESUPUESTOS.

NUESTRO PROGRAMA «VACACIONES»

Mallorca, Ibiza, Menorca y Canarias

NUESTRO PROGRAMA «TIEMPO LIBRE»

con estancias en todo tipo de hoteles en la Costa Brava, Benidorm,
Salou, Alicante y Costa del Sol.

EXCURSIONES EN AUTOCAR CON MAS DE CIEN SALIDAS GARANTIZADAS.
ORGANIZACION DE VIAJES EN AUTOCAR A PRECIOS REDUCIDOS
PARA EMPRESAS, COLEGIOS, SOCIEDADES RECREATIVAS, etc.

LA SOLUCION DEFINITIVA AL PROBLEMA DE VIAJAR LA ENCONTRARA EN MARSANS

Solicite información y folletos:

RAMON FARR SOLE Avda. J. Mestres, 45 - Tel. 390307 **AGRAMUNT**

L'INSTITUT D'AGRAMUNT

Fa no pas gaires setmanes que als pares que tenim fills estudiants de batxillerat se'ns va convidar anèssim a l'Ajuntament per tractar un tema tan important com és la instrucció i ensenyament dels mateixos, i en aquest cas concret el lloc on podríem cursar llurs estudis, a partir del proper vinent curs 1973-74, i aquest pot ésser per fi l'Institut d'Agramunt.

Després d'una breu i documentada exposició per part del senyor Alcalde, de com estava aquest problema que tant afecta a tothom —encara que com tot, a uns més que a uns altres— es va arribar a la conclusió definitiva de que obrir les aules del magnífic col·legi depenia única i exclusivament dels pares que tinguessin llurs fills entre els cursos amb que es comptava inaugurar-lo: 4.º, 5.º i 6.º

Fins ara la cosa, mirada de fora estant, semblava era negligència o cansament per part de les autoritats que tant han aconseguit al poder-lo construir, però ara sabuda la cosa, és a nosaltres, poble, a qui ens toca posar-hi la nostra col·laboració i aquesta és tan fàcil i planera que creiem seria una gran ingratitude, i una injustificada postura, no portar els fills estudiants a aquest nou centre de cultura que tant generosament se'ns brinda.

Quan una obra de tanta envergadura i transcendència s'ha fet sense cansar a ningú, amb cap mena d'aportació, ara la que és més fàcil i econòmica, o sigui l'evitar treure els fills de casa per cursar estudis només que mitjans, sembla que ningú ha de negar-s'hi, puig aquesta troballa té tots els avantatges sense cap inconvenient, ja sigui d'ordre familiar o material, i tots compten en gran manera.

El tenir els fills a casa i no tenir de fer front a les quantioses papeletes, són millores que quasi sembla impossible tenir a l'abast de la mà. Només cal entre tots aconseguir el nombre d'alumnes suficients per obrir les aules.

Sembla realment impossible que un poble sigui capaç de fer el buit a una solució que, en cas de fallar, no podríem donar la culpa ni a l'Alcalde ni a Lleida, ni a Madrid. La tindríem solament nosaltres.

UN PARE D'ESTUDIANTS

FABRICACION Y VENTA DE **PANELES DECORATIVOS**

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

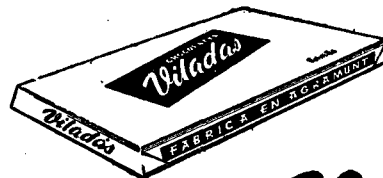
V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 390639

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto AGRAMUNT (Lérida)

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES *Viladós*

El Dr. B. Ramires Costa

*Saluda als que foren els seus clients i amb els quals
finiren els compromisos d'igualar el 31 de Març
per motius de salut, tot agraint-los la confiança
demostrada, i amb els que m'unirà sempre la més
sincera amistat.*

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Julio, adoptaron los siguientes acuerdos:
PASARELA SIO.

Aprobar el Proyecto técnico redactado por el Arquitecto D. Juan M.ª Porta Dinarés para la construcción de una pasarela sobre el Rio Sió, con el fin de dar acceso desde el Paseo «José Brufau» al Instituto de Enseñanza Media, por importe de 138.853,48 pesetas.

ILUMINACION PASEO «JOSE BRUFAU».

Encargar la redacción del Proyecto técnico para la iluminación del Paseo «José Brufau» desde el enlace con la calle Santa Esperanza hasta la altura de la pasarela antes dicha.

PAVIMENTACION CALLE CAPILLA.

Solicitar de la Excma. Diputación la redacción del correspondiente Proyecto técnico pavimentación de la prolongación de la calle Capilla.

ABANDERADO FIESTA MAYOR.

Designar portador del histórico Pendón del Somatén, del Ayuntamiento, para la próxima Fiesta Mayor, a D. Victor Martorell Bragat.

SEÑALES DE TRAFICO.

Colocar señales de prohibición de paso de camiones y tractores en la calle S. Juan y la de estacionamiento reservado al Ayuntamiento, en la Plaza Mayor.

SEÑALIZACION APARCAMIENTO.

Autorizar a D. Ramón Llurba Vila colocar dos señales aparcamiento frente a su fábrica en la calle Vilavella.

LICENCIAS OBRAS.

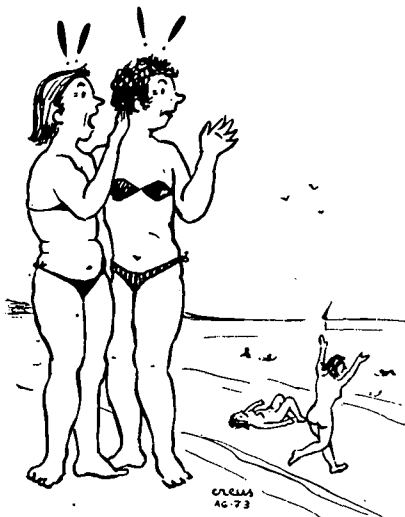
A Ana Fernández Castro, abrir camino Planes, y cruzarlo con tubería agua.

A D Magín Santacreu Peralba, apertura de una puerta en Extramuros.

A D. Camilo Gistao Royo, arreglo tejado.

A D. Tomás Tallavi Miralles, conectar canalera a la red alcantarillado, Calle Ntra. Sra. Socós.

A D. Juan Riera Sala, arreglo tejado C/ Aspi.

*¡¡QUE HORROR!!
ESTAS CHICAS DEL
2000 NO TIENEN
MORAL NI PUDOR.*

A D. Sansón Solans Pujol, obras interiores calle Castillo
A D.ª Ana Fernández Castro, colocar toldo y letrero luminoso en camino de las Planes.

A D. Salvador Granés Benet, arreglo de la columna de la puerta del corral, carretera Artesa.

A D.ª Josefa Esmatges Altisent, obras interiores almacén calle Circunvalación.

A Confecciones Agramunt S. A., ampliación taller.

A D.ª M.ª Rosa Vila Puig, obras interiores en casa calle Estudios Viejos.

A D. Juan Figuera Masana, obras interiores local calle Guimerá.

A D.ª Soledad Balagueró Escolá, revocar la entrada casa calle Aspi.

A D. Juan Carrera Benet, obras interiores casa calle S. Francisco.

A D. Cosme Rubinat Tarragona, revoque y pintado fachada y obras interiores casa calle Vilavella.

A D. Ramón Ribera Marquilles, obras interiores en casa calle Estudios Viejos.

A D. José Castro Barbero, D.ª Rosilda Valls Solé y D. José M.ª Castellá Vila, conectar canaleras tejados a la red de alcantarillado.

TOMA DE AGUA.

Se concede a la Comisión de Tiro al Plato para su instalación en el Campo sito en la partida Basa Bona.

A D. José Vidal Roig, en un patio de la Carretera de Balaguer.

SEÑALIZACION BADEN.

Autorizar a D.ª Ana Jou Barnola colocar señal entrada casa en Avda. M. Jolonch.

PUESTO FERIA.

Idem a D.ª Claudia Morera Sala, instalación caballitos Fiesta Mayor.

ACTIVIDADES MOLESTAS.

Informar favorablemente expediente incoado por D. Jaime Torres Folguera instalación depósito gas propano, en Mafet.

Idem, a D. Tomás Balasch Puig por licencia granja porcina en la partida Salats.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 502 117 ptas

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

**Tintorería
salas**

Sió, 29

AGRAMUNT